

Arrest

nr. 120 825 van 18 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 juli 2013 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partijen verklaren van Russische nationaliteit te zijn en geboren te zijn op respectievelijk 1 april 1963 en 16 januari 1969.

Op 25 januari 2011 dienen de verzoekende partijen een tweede asielaanvraag in.

Op 30 augustus 2011 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 28 juni 2012 weigert het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen elk van de verzoekende partijen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 3 mei 2012 worden de verzoekende partijen gemachtigd tot tijdelijk verblijf in het Rijk, geldig tot en met 20 juni 2013.

Op 6 mei 2013 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in tot verlenging van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Op 26 juni 2013 weigert de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de verlenging van de tijdelijke machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Bij arrest nr. 120 824 van 18 maart 2014 vernietigt de Raad de beslissing van 26 juni 2013.

Op 11 juli 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris met betrekking tot elk van de verzoekende partijen een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 13quinquies. Dit zijn de bestreden beslissingen, telkens gemotiveerd als volgt:

“Op 28 juni 2012 werd door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Over de rechtspleging

Waar de verzoekende partijen in het beschikkend gedeelte van hun verzoekschrift vragen de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te leggen en de verwerende partij in haar nota vraagt de kosten ten laste van de verzoekende partijen te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging genieten, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Over de gevolgen van het arrest nr. 120 824 van 18 maart 2014 van de Raad.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen op 3 mei 2012 gemachtigd werden tot een tijdelijk verblijf in het Rijk tot en met 20 juni 2013. Deze beslissing vermeldt tevens dat zij ten laatste de dertigste dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning een verzoek tot verlenging moeten indienen.

Op 6 mei 2013 dienden zij een aanvraag in tot verlenging van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, doch op 26 juni 2013 weigert de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de verlenging toe te kennen.

Het beroep dat door de verzoekende partijen werd ingediend bij de Raad tegen de beslissing van 26 juni 2013 tot weigering van de verlenging van de machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet leidde tot de vernietiging van deze beslissing bij arrest nr. 120 824 van 18 maart 2014.

Door de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van de verlenging van de machtiging tot verblijf vallen de verzoekende partijen terug op de toestand waarin tijdig een verlenging werd gevraagd van de machtiging tot verblijf in het Rijk. Door de vernietiging dient de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris zich opnieuw uit te spreken over de mogelijke verlenging van de verblijfsmachtiging die werd verleend in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. In afwachting hiervan acht de Raad het passend de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer te halen omdat niet met zekerheid kan gesteld worden dat de verzoekende partijen zich hic et nunc in een illegale verblijfssituatie bevinden.

Aldus is het passend de beslissingen van 11 juli 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker te vernietigen.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoekende partijen aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen van de verwerende partij.

4. Korte debatten

De bestreden beslissingen worden uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 juli 2013 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies) worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN